स्यायं न तत् स्वाभाषं भिनत्तमद्गित स्वात्मनि वृत्तिवि-रीधात् नहि तदेव क्रिया च कर्म च कारकञ्च न हि पाकः पच्चते किदा वा किदाते पुरुषस्वपरिखामी नातुभ-वकर्नेति नासिन् खर्यप्रकायता न युज्यते अपराधीनप-कायता द्वास खर्यप्रकावता नातुभवक्रमता तनात् हस्यः लात् दशनकर्भ चित्तं न खाभासम् आतापकाशपतिवि-म्बतस्य व चित्रस्य तायह चित्रिययाः प्रकाशन इति भावः । नतु हस्योऽस्तिः स्तयं प्रकाशन्त न हि यथा घटादयोऽग्निना खुक्यने एवमस्निरम्यलरेखेळात चाइ। तचा ग्निरलेति कस्तात् १ न चीति मा नामा ग्निरम्यलरात् प्रकाशिष्ट विज्ञानातृ सु प्रकाशत इति त स्वयं प्रकाशत इति न व्यभिचार इत्वर्थः। प्रकाशाह्यविक्तिति। क्रियाद-पः प्रकाश इति यावत् एतदुक्तं भवति या या क्रिया सा मा सर्वा बर्ट करणकर्मसम्बन्द्रेन हला वद्या पाको दल्ये ना-विनतराहु वसम्बन्धे न तथा प्रकाशोऽपि क्रियेति तथापि नथा अवितव्यं सन्बन्ध्य भेदात्रयो नाभेदे सन्धवति रत्यर्थः। किञ्च खाभाषं चित्तमिखयाच्यमेव कस्विदिति गळ्रा-र्थः। खादेतत् मा भूत् यात्रं । चित्तं न हि यहणस कारण्याव्यापकस्य च निहत्ती चित्तनिहतिः इत्यत चाच खुनुदीति बुद्धित प्रश्रारा ज्यापाराः सलाः प्राणिनियत्तस्य इतिभेदाः क्रोधकोभादयः सात्रयेण च सुइ प्रत्यातमनुभूयमानाचित्तसायाद्यातां विघटयनी-त्यर्थः। स्वनुद्विपचारपृतिसंवेदनमेव विशदयति क्रुद्धोऽ-इमिति विवरणम्।

"एकसमये च मयानवचारणस्" । इः।

"न चैक स्मिन् चार्य स्वपरस्ट्यावधारण युक्तं चिषिकवा दिनां यद् भवनं भैव किंद्र्या तदेय च कारक सित्यभ्युपः गमः" । भा॰ ।

'स्वाभासं विषयाभासं भिक्तमिति स्वाणो न ता-वत् येनैव व्यापरेणात्मानमयभारयित तेनैव विषय-मपीति वज्ञु महिति नह्मयिनच्चणो व्यापारः काव्य भे-टाय पर्व्याप्तः,तसाद्यापारभेदोऽङ्गीकत्ते व्यः न च वैनापि-कानास्त्पत्तिभेदातिरिक्तः स्वस्ति व्यापारः न चैकस्याप-वोत्पत्ते रिवचच्यायाः कार्य्यवैवच्चप्यसम्भवः तस्याकस्थि-कत्वप्रसद्भात्। न चैकस्योत्पत्तिद्वयसम्भवः तस्याकस्थि-कत्वप्रसद्भात्। न चैकस्योत्पत्तिद्वयसम्भवः तस्यादर्थस्य च ज्ञानक्ष्यस्य चावधारणं नैकस्मिन् समये इति तदेतद्वाव्ये योच्यते न चैकस्मिन् च्यो इति तथाचोक्तः वेनायिकैः 'भृतिवैधा क्रिया सैव कारकः स्व चोच्यते" इति तस्या-

इ,ग्रात्मितिव्तस्य सदातनं खाभासत्वस्पनयत् द्रशरञ्च द्रष्ट्रपरिणामिलं च दर्भयनीति धिद्रम्" विवरणम्। ''चित्तानरे हमेत्र बुद्धिवुद्धे रिनिष्यङ्गः स्टिनिसङ्कर्यं स्रः। "सानातिः स्वरमनिष्दं चित्तं चित्तानरेण सम-बलरेख खङ्रात" दूति। धय चित्तं चेत्रिताल-रेख च्हात अदिः केन स्टइन्नते साषम्यवेत्वातप्रसङ्गः स्टातसङ्गरस यावनीव् दिवसी-नामनुभवास्तावत्यः स्टतयः पाप्त्रवन्ति तत्त्वद्वराञ्चे-क ब्हत्यनवधार कञ्च स्थादित्य व बुद्धिपृतिस वेदिन पुरुष भपसपद्भिः वैनाशिकैः धर्मनाज्ञ जीकतं, ते स भी-क्तृ सहपं यत्र कचन बत्ययनी न न्यायेन संगच्छनी। केचिव सलमालमिप परिकल्प्यास्ति स सलो य यतान् क्तन्यान् निविध्यान्यांच पृतिग्रन्द्धातीत्युक्ता तत्रव धनक्त स्थान तथा कान्यानां पुनिवर्षेदाय विश्वाना-याहत्यादाय प्रशानवे गुरोरिनके ब्रह्मचर्यं चरिछा-मीत्युक्ता सत्वस पुनः सत्त्वमेवापक्रवते 'सामुत्रयोगाद-यसु प्वादाः स्वयब्देन प्रदेशमेव स्वामिनं चित्रस भोक्तारसपयनीति" भाः।

"सपरिकासिनो हि सोकृ यक्तिरप्रतिसंक्षमा च परि-क्षानिन्यपर्धे प्रतिसंक्षाने व तहृ तिमनुपतित तथाय प्राप्तचैतन्योपग्रहरूपाया बुद्धिहत्तेर तकारिमात्मनया बु-द्विहन्यविधिष्टा हि ज्ञानहत्तिराख्यायते तथाचोक्तं "न प्राताचंन च विवरं गिरीकां नैवान्यकारं कृचयो नो-द्वीनास्। गुहा यस्यां निह्नितं ब्रह्म थायतं बुद्धिस्ति-विशिष्टं क्ययो बेद्यने दति" भाः।